

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2011/1

*„Én az Úr vagyok a te Istened, arra tanítlak,
ami javadra válik, azon az úton vezetlek,
amelyen járnod kell.” (Ézs 48,17)*

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Hálaadás 2010 áldásaiért

(folytatás)

Gyülekezetünkben az 50 megkeresztelt közül 6-an voltak felnőttek. A 37 konfirmált között pedig 14 felnőtt is csatlakozott gyülekezetünkhöz. Házasságkötésére 18 pár kérte Isten áldását. 93 temetésen hirdtetett Isten igéje vigasztalásul.

A népszámláláskor magát reformátusnak valló sok ezer lakos közül mintegy 900 család (közel 2.700 lélek) vállalt részt anyagilag is egyházfenntartói járulékának befizetésével gyülekezetünk életéből.

Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyik 1%-át a „Nagy-erdei Egyházközségért” közhasznú alapítvány javára ajánlották fel, és így is támogatták közös szolgálatunkat. Ennek összege 1.359.290 forint volt.

Köszönjük azoknak, akik jövedelemadójuk másik 1%-át a Magyarországi Református Egyház javára ajánlották fel, és így segítették országos egyházunk szolgálatát. Gyülekezetünk – a hitoktatói óradíjakat leszámítva – lényegileg csak tagjainak egyházfenntartói járulékából, perselypénzből és adományából (kb. 16 millió forint) és sokak önkéntes munkájával végezte sokrétű szolgálatát.

Szeretettel köszöntjük a gyülekezetünkhöz közeledőket és új tagjainkat. Fáradozunk együtt azon, hogy régi és újabb gyülekezeti tagjaink otthon érezzék magukat közösségünkben, és együtt buzduljunk fel a közös szolgálatra!

Folytatni szeretnénk az evangélium hirdetését, és mindazt, ami áldásosnak bizonyult. Feladatunk megtartani mindenben a szeretetet és a lényegi dolgokban a testvéri egyetértést.

Püski Lajos

Életképek

Nálunk járt a Mikulás

*Ifis kakaóházat tartottunk
kézműveskedéssel*

Ifisek szolgáltak az adventi istentiszteleten

Presbiterünk: Dr. Erdei István

„Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat”
(Zsolt 50,14)

Hálát adok Mennyei Atyámnak mindenekelőtt áldott emlékü nagyanyám, keresztyén szüleim „képmutatás nélküli hitéért” és mindazért, amiket általuk, neveltetésem során, velem cselekedett. Köszönöm szerény képességeimet, szorgalmamat, embertársaim iránti együttérző készségemet – melyekkel megáldott, s melyek által a „gyógyítások kegyelmi ajándékai”-val rendelkezőként szolgálhatok gyülekezetemben. Nehezen tudnám elkép-

zelni, milyen lett volna az életem az Istenbe vetett hitem nélkül. Több mint negyvenéves orvosi pályám során szinte naponta kellett szembesülnöm azzal, mit jelent az emberi élet végeessége, a szenvedés és a halállal való szembesülés. Láthatam a különbséget, hogy hogyan hagyja el ezt a földi világot a hit reménységében élő, és mint fogadja elkerülhetetlen végétét az olyan ember, aki életében csak a földi javak megszerzésére törekedett. Jó látni, hogy az, aki az életét az Úr kezébe helyezte, és a tőle kapott talentumait jól forgatta, valamint megtette a tőle telhetőt, megbékélve, Jóhoz hasonlóan, az élettel betelve tudja fogadni az elmúlást. Nem ragaszkodik földi életének mindenáron való hosszabbításához. Áldott lesz az emléke, jó lesz rá visszagondolnia azoknak, akikkel együtt élt.

Ilyen földi vándorút megtételére törekszem, szándékozom buzdítani szeretteimet, minden Krisztusban szeretett testvért, de betegeimet is a rendelőmben vagy betegágyuk mellett. Imádkozom megtérésükért, megszentelődésükért.

Ugyanezen fáradoznak lelkészeink,

Missziói Bizottságunk tagjai, de meggyőződésem, hogy gyülekezetünk minden tagja is.

A Diakóniai Bizottság – melynek tagja vagyok – ehhez úgy járul hozzá, hogy bátorítja a még keresőket, emlékeztet az alkalmas idő bölcs kihasználására. Figyeli a betegség vagy egyéb ok miatt gyülekezeti alkal-

mainkról távolmaradókat, a testvéreket is erre kérve. Problémáik megoldásában közbenjárással vagy egyéb lehetőségek igénybevételevel segít, igény esetén otthonukban felkeresve erősíti bennük összetartozásunkat.

Mínthogy a beteg ember, amint testi ereje engedi, ismét megjelenik közöttünk, szaksegítség rendelkezésre állásával biztosítjuk a rosszulléttől való szorongás nélküli bekapcsolódást rendezvényeinkben.

Az éppen szükséges teendők meghatározásában az Urat kérjük reánk vonatkozó akaratának közlésére.

Arra vágyom, hogy szolgálatommal a Biblia elvárása (1 Tim 5-9; 1 Pt. 5,1-4) szerinti presbiter legyek: a gyülekezeti tagoknak példaképe a hitben, kegyességi életben és a szeretet gyakorlásában.

Hogyan segítsünk hitre? (1.)

Keressünk kapcsolódási pontokat!

Gyülekezeti hétvégénken (2010 nov. 11-13.) Hogyan segítsünk hitre? címmel Püski Lajos lelkészünk tartott előadást, melyek szerkesztett változatát folyamatosan közöljük. (Szerk.)

Missziói küldetésünk: Isten népe küldetésére vonatkozóan most csak két bibliai ígét említek. „A megmentetteket elküldöm a népekhez. (...) messze szigetekre, amelyek még nem hallották híremet,(...) vigyék hírül dicsőségemet a népeknek.” (Ézs 66,19) „Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Judeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (Csel 1,8)

Társadalmi helyzetünk: Európában a constantini kor államilag támogatott és törvényileg kötelezett keresztyénségének másfél évezrede Magyarországon 1895-ben ért véget jogilag. 1948-ig lényegileg mindenki kapott legalább elemi szintű vallásos neveltetést az iskolákban, és néhány helyen a családban is. A lelki nevelésnek ez volt évszázadokig a megszokott módja. Ezért missziói szempontból a családok nagy része és a gyülekezetek is elkényelmesedtek.

1949-től a vallás és egyházellenes propaganda hatására két generáció életéből lényegileg kimaradt a hitbeli nevelés, eluralkodott a közöny és a vallási tájékozatlanság. Utóbb százezer ember beköltözött Debrecenbe, és csak lassan gyökereztek meg a városban. A régi missziós sémák nagyrészt megszűntek, a gyülekezeteket pedig szinte teljesen felkészületlenül érték a változások.

Miért fontos a kapcsolódási pont?

Az emberek többségének nincsenek úgy-mond ‘természetes’ kapcsolódási pontjai a keresztyén hithez, sőt inkább akadályok vannak, ezért segítenünk kell. Szemléltetésként vegyünk egy vasúti példát. Kevés az, ha egy másik vágányon közelíti meg a mozdony a vagon. A mozdonynak óvatosan a vagon vágányára kell mennie és össze is kell kapcsolódnuk.

Néhány bibliai példa: Naámán, a lep-rás szír fővezér a hadifogolyként náluk szolgáló izraelita lánytól hallott Isten prófétájáról, és így indult el a gyógyulás útján. (1Kir 5,1-3)

A samáriai asszony életében a kapcsolódási pont az volt, hogy Jézus vizet kért tőle. (Ján 4,6-10)

Pál apostol az „ismeretlen istennek” is oltárt építő athéniek felé a kapcsolódási pontot az istenkeresésük eme jelében ragadja meg. (Csel 17,22-23)

Közösségi kapcsolódási pontok:

Nemcsak az emberek távolodtak el az egyháztól, hanem az egyház is az emberektől. A bezártság éveiben nagyon beszűkült gyülekezeti életünkkel, alkalmainkkal és stílusunkkal csak keveseket tudtunk

Hogyan segítsünk hitre? (1.)

megszólítani a rendszerváltás után. Ezt a szakadékot az elmúlt két évtizedben többek között a következő eszközökkel próbáltuk gyülekezetünkben áthidalni:

Családi istentisztelet: (1991 óta) önkormányzati iskolák hittanosaiknak és többségében nem egyháztag szüleiknek.

Bibliaiskola: (1992) vallásos neveltetést nem, vagy hiányosan kapott felnőtteknek, melyből hitre jutva majd külön jelentkezéssel lehet keresztkedés és konfirmáció.

Szivárvány: (1993) lelkesi hivatalba bejövőknek ajándékként.

Többgenerációs tábor (1996) érdeklődőknek is keresztyén közösségi mintát adni.

Honlap: (2004) bárki számára elérhető otthoni tájékozódásként.

András-szolgálat: (2006) evangélizációs megszólítása azoknak, akikkel tagjaink már eddig is lelki, hitbeli dolgokról párbeszédben voltak.

Átriumi beszélgetések: (2009) másfajta egyházkép formálása, érdeklődőknek különböző típusú alkalmak felkínálása.

Keressünk személyes kapcsolódási pontokat! Nem feltétlenül nagy akciókban kell gondolkoznunk, becsüljük meg a kicsi, személyes lehetőségeket, a rokonság, munkahely, szomszédság, barátok, ismerősök között.

Az emberek nem szeretik a tolakodást, a lelki erőszakot, ezért úgy kell élnünk, hogy felkeltsük másokban az érdeklődést és a kérdéseket. Legyünk készek ilyenkor számot adni hitünkről.

Van, amikor nekünk lehet/kell kezdeményeznünk. Használjuk fel a média lehetőségeit is, amit otthon tanulmányozhat, pl.: Szivárvány, honlapunk András-szolgálatos számai és ígehirdetései, vagy keresztyén irodalmat mutatva, ajándékozva nekik.

Juttassuk el az Átriumi beszélgetések és az András-szolgálat meghívóit.

Komoly beszélgetésekre adnak lehetőséget a házasságkötés, a gyermeknevelés, életválságok kérdései, valamint a modern bálványok problémája.

Ne szolgáltatásként beszéljünk kereszteletről, konfirmációról, esküvőről, hanem mint számunkra is fontos lelki tartalom kifejeződéséről, melyekre érdemes alaposan felkészülniük.

Adjuk kézbe bátorító példaként a felnőtteként megtért testvéreink (újságunk novemberi számában és a honlapon megjelent) vallomásait!

Vegyük észre, hogy vannak, akik az elhagyatottság, emberekben való csalódás, gyász, magányosság állapotában nyílnak meg őszinte beszélgetésre.

Nem szégyen az, ha bevalljuk, én eddig tudtam neked segíteni, de van, aki tovább tud vezetni. Segítsük a megfelelő csoportba, alkalomra őket.

Bátorításul:

Az érdeklődők istentiszteletein az elmúlt 5 évben 16 felnőttként megtért testvérünket kértük bizonyoságtételre, akik közül kapcsolódási pontként 11-en említették a nagyszülőket, 11-en bibliaiskolások is voltak (és ketten más kiscsoportba is jártak). Négyen a táboraink motiváló szerepéről is szóltak, 4-en a gyerekek lelki nevelésének kihívásáról is beszéltek. Hatan pedig a lelkészekon kívül megneveztek más segítő személyeket is.

Fontos tehát, hogy keressük a kapcsolódási pontokat, és az emberek ismeretbeli, hitbeli szintjéhez, tempójához igazodva – mint a gyermekét járt tanító szülő – igyekezzünk küldetésünket betöltve, kitartóan segítségül lenni.

Fiúk és lányok a gyermekistentiszteleten

Mindig (iskola)városi legendának, óvó- és tanító nénik klubdelutánokon fejtegetett nősovinisza sztereotípiájának gondoltam, hogy *kislányokat könnyebb tanítani, mint kisfiúkat*. Amióta azonban Berci után, immár lassan két éve, Jankát is nevelgetjük, van némi összehasonlítási alapunk. Kezdem már hinni, hogy a jellembeli különbségeket mégiscsak felerősítheti a nemi hovatartozás. Már az első fel-sírástól kezdve: *felbőgő világfájdalom* kontra *a-szemem-sarkából-lesem-hogy-meghatottalak-e-már*.

A nemi különbségek empirikus tanulmányozását immár statisztikailag is releváns kutatással tudom alátámasztani, azóta, hogy nevezett porontyokat rendszeresen kísérem a vasárnapi gyermekistentiszteletekre. Persze, ha eljutunk oda. Mert volt olyan, amikor fiúnk, hatékony külmissziót folytatva, végigördította az egész lépcsőházat: „Nem akarok templomba menni!” Mi persze, Szent István törvényeit betartva, cipeltük Isten házába a rúgkapáló pogányt. Nem-hogy engedve, *kényszerítve* Jézushoz a kisgyermeket.

Legtöbbször azért örömmel ment. De hiába szokta meg hamar a bölcsődét, majd az óvodát (és csak hétfő reggelenként, 84 másodpercig nem akar menni *abba a buta oviba*), hiába maradt ott első alkalomtól kezdve a népzenei foglalkozásokon, a gyermekistentiszteletek előtt olyan volt, mint a régóta beteg a Betesda tavánál: *nincs emberem (barátom, ovistársam stb.)*, *aki bejöjjön velem*. Persze, itt nyilván nem voltunk olyan erélyesek, mint az említett közoktatási intézményekben. Így aztán so-
káig csak velünk volt hajlandó ottmaradni.

Amikor egyszer – a fentínél valamivel kisebb ellenállást követően – beléptünk Bercivel a gyermekistentiszteletre, éppen két cserfes kisleány libbent be, akik foghegyről elsorolták Jézus tanítványait, fordított sorrendben (ez nekem még a hét törpével sem ment soha). Ekkor láttam be végleg: fiúkkal foglalkozni nemcsak pedagógiai, hanem teológiai kihívás is. Mert a lelkes lányok nemcsak megülnek a helyükön, hanem minden kérdésnél csillogó szemmel jelentkeznek, aggodalom nélkül kiállnak énekelni, számomra követhetetlen karjelekkel mutogatnak el bármely gyermekéneket, személyes hitélményeikről pedig a karizmatikus prédikátoroknál is látványosabban számolnak be. Így hát relatíve és abszolút értékben is több zizi (piros pont, állásajánlat stb.) jár nekik.

Ám a jó hitoktató (óvónő, tanítónő, szülő) a kevésbé lángoló fiúkra is oda tud figyelni. Segíti őket is Jézushoz (bemenni a gyermekistentiszteletre, énekelni, szín-darabot játszani, érzelmeiket kifejezni, identitásukat megtalálni). Ha nem is jobban, mint a lányokat, de másként. Nagyobb kitartással, több türelemmel, eltérő érzékenységgel. Mert nálunk is csak így lehetett „happy end”. Ugyanis a tömbmacsó Berci után megszületett Janka, a macskanő, aki alig másfél éves kora óta szívesen marad a gyermekistentiszteleten, de akinek delejes hatása alól a fiúnk sem tud kikerülni, és azt érzi, hogy fivéri kötelessége örizni húgocskáját abban a szűk háromnegyed órában, amíg szüleik, tőlük két ajtónyi távolságra, megpróbálnak lel-
kileg feltöltődni.

Fazakas Gergely

Köszöntő

Szeretettel köszöntjük a 80. születésnapját betöltött

Dr. Ötvös Lászlót,

abból az alkalomból is, hogy megjelent a *Lélek és galamb* című legújabb verseskötete.

Ebből közöljük az alábbi verset:

Kérlek Uram, Téged

Uram, Atyám kérlek, engedd meg,
hogy hálát adjak Neked
sok ajándékodért, Tenmagadért,
bennünk lakozó Lelkedért,
Kit nekünk adtál nagylelkűen,
hordozod, ki nem ismert Tégedet,
hordozható leszel, ki bízik Benned,
„a világban kisebb van, mint benned”,
csillogsz teremtményed szemében,
titkodat nyilvánvalóvá teszed...
Uram, Atyám kérlek, engedd meg,
hogy mindvégig dicsőíthesselek!
Uram, Atyám kérlek, engedd meg,
hogy mindvégig gyermekek lehessék...

Olv. 1 János 4:4

Dr. Ötvös László feleségével, Erzsikével

Életképek

Mézessütés

*Gyerekórások karácsonyi műsora
Karácsonyi műsor a Családi istentiszteleten*

Szenteste

„Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat.” (Jn 14,15)

Hírek

♦ **Egyetemes Imahét január 16-23, minden este 5 órakor:**

16. *vasárnap*: **Görög Katolikus Templom**, Püski Lajos *ref.* lelkész

17. *hétfő*: **Evangélikus Templom**, Jenei Zoltán *ref.* lelkész

18. *kedd*: **Árpád téri Református Templom**, Fekete András *gk.* parochus

19. *szerda*: **Szent Anna Római Katolikus Székesegyház**, Dr. Bölcskei Gusztáv *ref.* püspök

20. *csütörtök*: **Kerekestelepi Református Templom**, Papp János *bapt.* lelkész, missziói ig.

21. *péntek*: **Baptista Imaház**, Felföldi László *rk.* püspöki helynök

22. *szombat*: **Szent László Római Katolikus Templom**, Réz-Nagy Zoltán *ev.* lelkész

23. *vasárnap*: **Református Nagytemplom**, Bosák Nándor *rk.* püspök

♦ **Családi istentisztelet** lesz jan. 30-án, vasárnap délután 3 órakor hittanosoknak és szüleiknek a templomban.

♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 11. hétfői indulással – július 17. vasárnap hazaérkezéssel. Részletes információ a februári számban jelenik meg.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: REXPO Kft.

19. évfolyam 1. szám

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Jan. 16: Szepesy Ferenc harsonázik, Richter Edit zongorázik

Jan. 23: Karasszon Dezső zongorázik és orgonál

Jan. 30: Dr. Dobiné Dr. Jakab Hedvig orgonál

Febr. 6: Beery Barnabás zongorázik

Febr. 13: Tabajdi Ádám orgonál

A HÁZASSÁG HETE 2011

„A család a jövőd, a jövőnk kulcsa.”

Febr. 11. péntek 17:30-tól az

Édesek és mostohák

című filmet vetítjük, amelyet beszélgetés követ.

Febr. 12. szombat 14-18-ig előadások:

– **A növekedés ára**

– **Családi élet változások között.**

Részletes program a honlapunkon.

Imádkozzunk...

- ♦ az új esztendőért,
- ♦ házasságokért,
- ♦ vizsgáló diákokért,
- ♦ belvízzel küzdőkért.